

her at foretage nogen længere Drøftelse af denne Sag. Dette Forslag fremtræder jo i temmelig reduceret Skikkelse i Forhold til det Forslag, der forelaa i Folketinget. Naar den højtærede Minister siger, at Ministerne der have været stærkt delte, ligesom at de ogsaa have været stærkt delte i Esbjerg, saa have de for øvrigt ogsaa været det mellem de Fagfolk, der have haft med Sagen at bestille. At det lille Lovforslag nu foreligger her paa Tingets Bord, kan maaske siges at være et godt Resultat, naar man nu blot i den kommende Tid kan naa til et Resultat, der kan samle et Flertal om sig, og hvorved de Penge, som vi komme til at ofre paa Havnen, ville være vel anvendte. Det kan ikke nægtes, at Esbjerg som Udførselshavn er Livsnerven for vort lille Land. Der er ofret mange Penge derovre, og det er et Spørgsmaal, om ikke den Udvidelse, der her foreslaas, er meget paatrængende nødvendig. Forholdene der ere efter det Kendskab, jeg har til dem, af en saadan Beskaffenhed, at der absolut maa en Udvidelse til. At den altsaa ikke, som Forslaget nu foreligger, kan foretages før et Aar senere end oprindelig paatænkt, ja, derved er intet at gøre. Jeg skal altsaa tillade mig med disse faa Ord paa mine Kollegers og egne Vegne at anbefale Forslaget, som det nu foreligger, til Vedtagelse af dette høje Ting.

Rasmussen-Vanddamgaard: Som vi nylig hørte af den højtærede Trafikminister, blev der jo den 18. Januar d. A. forelagt et Forslag af den højtærede Minister, lydende paa Esbjerg Havns Udvidelse. Det drejede sig om en Sum paa ca. 6 Mill. Kr., som skulde fordeles paa de tre Poster, den højtærede Minister nylig omtalte, og det lød paa, at Havnen skulde udvides mod Øst, og derpaa gik ogsaa de Tegninger ud, der vare fremkomne fra Vandbygningsdirektøren. Dette Arbejde skulde foretages i Løbet af 6 Aar. Der blev nedsat et Udvalg i Folketinget, som arbejdede paa dette Forslag. Alle vare enige om, at det bør fremmes, men saa hørte Enigheden op, idet de vare uenige om, i hvilken Retning Udvidelsen skulde foregaa. Dette viste sig ikke alene blandt Udvalgets Medlemmer, men ogsaa, som det ærede 12te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udtalte, blandt Esbjergs Borgere. Uenigheden drejede sig altsaa, om Udvidelsen skulde være i Øst eller Vest. Og paa Grundlag deraf kom der ikke store Resultater frem. Da man

var saa uenig om Sagen, vilde man have Tid til at overveje den nøjere, og den Tid var ikke bleven givet fra Januar til nu. Hele Folketingsudvalgets Arbejde resulterede altsaa i det lille Lovforslag, vi her have liggende for os. Naar jeg personlig skulde udtale min Mening, vilde jeg meget ønske, at Planen maatte komme til at gaa i den vestlige Retning. Efter det Kendskab, jeg har til Forholdene, mener jeg, at det vilde være baade det mest praktiske og mest hensigtsmæssige. Men, som sagt, Sagen resulterede i dette lille Lovforslag, hvorved der gives Ministeren Myndighed til at anvende indtil 400,000 Kr., dels til Køb af et Sandpumpeskib og dels til forberedende Arbejder med Hensyn til Planer og Overslag og den Slags Foranstaltninger. Dette Forslag har jeg ikke noget imod, og jeg vil gerne støtte det, men jeg kan ikke se andet, end at den højtærede Minister har Ret i, at der ikke er indvundet stort ved det. Men idet jeg støtter Forslaget, er det ud fra det Synspunkt, at der i Løbet af Sommeren kan blive Tid til at gøre disse forberedende Arbejder, saaledes at den højtærede Trafikminister til Efteraaret vil kunne fremsætte et godt Forslag om at faa en god Havn med tilstrækkelig Kajplads og Svajeplass, saaledes at den kan opfylde de Krav, som i Fremtiden ville blive stillede til Esbjerg Havn, der jo paa dette Omraade vil blive Livsnerven her i Landet, særlig naar disse Udvidelser komme til. Det, man ønsker i Esbjerg, er kun en Havn med rigelig Plads og rigeligt Vand. Naar jeg anbefaler dette Lovforslag, vil jeg ønske, at den højtærede Trafikminister maa faa den Glæde af den Udsættelse, som det i Virkeligheden betyder, at han kan naa at affatte et saadant Forslag og et saadant Overslag, at det kan samle Rigsdagen, saaledes at vi ikke som nu komme til at staa med saa mange Planer, som der er onde Dage i et Aar, kunde jeg næsten sige. Med dette Ønske skal jeg anbefale Forslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg takker den sidste ærede Taler (Rasmussen-Vanddamgaard) for det af ham fremsatte Ønske, som jeg af mit ganske Hjerte deler. Jeg er enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) i, at det havde været heldigere og korrektere, om Folketingets Udvalg, fra hvem dette Forslag jo stammer, ogsaa havde foreslaaet Titelen forandret, f. Eks. derhen, at det kom til at hedde: